[2019] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 741

ਈਭਾ ਅਰਜੁਨ ਜਡੇਜਾ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ

(2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1692) ਅਕਤੂਬਰ 16,2019

[ਦੀਪਾਕ ਗੁਪ੍ਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਰੁਦ੍ਧ ਬੋਸ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987 ਐੱਸ. 20-ਏ (1)-ਦੀ ਪਾਲਣਾ-ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ-ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ 2 ਦੇਸੀ ਤਮੰਚਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ-ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। 25(1)(ਬੀ. ਏ.), ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ 27 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ। 135 ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂ/ਐਸ. 5 ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20(ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਏ (1)-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਸ. 20-ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ। ਐਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ. 20-ਏ (1) ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ-ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 20-ਟਾਡਾ ਦਾ ਏ (1) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 154 Cr.P.C-ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਰੱਕਾ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਯੂ/ਐੱਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 154 Cr.P.C. ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 20-ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦਾ ਏ (1)-ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਉਹ ਸੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ-ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

– ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ, ਕਤਲ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ। 20-ਏ (1) ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ-ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ-ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ 1959 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 25(1)(ਬ), 27-ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ - s.135।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987 ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 6] [747-ਸੀ]

2. ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਵਿੱਚ 'ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ.' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਸਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 13] [751-ਸੀ-ਈ]

3. ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਇਹ ਰੋਕ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਰੱਕਾ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 14] [751-F]

4. ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਕਾ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਤਲ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ, 1985, ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਪੋਕਸੋ) ਐਕਟ, 2012 ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਤਲ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਤਸਕਰੀ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਆਦਿ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15] [751-G-H; 752-A-C]

5. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੇਤਰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਢਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਭਾਵ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਹਨ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ, ਕਤਲ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਘਾਤਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16] [752-D-F]

ਅਨਿਰੁਧ ਸਿੰਘਜੀ ਕਰਨਸਿੰਘਜੀ ਜਡੇਜਾ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਗੁਜਰਾਤ (1995) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 303: [2012] 12 ਐੱਸਸੀਆਰ 1033;

ਅਸ਼ਰਫਖਾਨ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵੀ. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2012) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 606 : [2012] 12 ਐੱਸਸੀਆਰ 1033; ਹੁਸੈਨ ਗ਼ਦੀਲੀ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2014) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 425: [2014] 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 364-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2011] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 639 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 7

[2012] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1033 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 8

[2012] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1033 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 9

[2014] 9 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 364 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 10

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: 2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1692। 1995 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਪੋਰਬੰਦਰ ਵਿਖੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 16.07.2009 ਤੋਂ। ਸੰਜੇ ਜੈਨ, ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਰਾਵਤ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਅਨਿਰੁੱਧ ਪੀ. ਮੇਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦੀਪਾਕ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ.

1. ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਟਾਡਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟਾਡਾ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1/ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1, ਈਭਾ ਅਰਜੁਨ ਜਡੇਜਾ, ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। II-3/1994 ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1 ਬੀ) (ਏ) ਅਤੇ 27 ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਆਦਿ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ. ਜੇ. ਸਿੰਘ ਕੁਤੀਆਨਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰਾਤ ਭਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਤਸਕਰਾਂ ਉੱਤੇ ਗੁਪਤ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਨੰ. 1 ਵਿੱਚ ਫਰਾਰ

ਸੀ। II-3/1994, ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਕੁਤੀਆਨਾ ਤੋਂ ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਤੋਂ 1 ਵਜੇ ਤੱਕ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾਕਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 2 ਵਜੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਪਿੰਡ ਗਰੇਜ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਆਇਆ। ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਸੀਟ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ nos.2 ਅਤੇ 3) ਵੀ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬਰਾਮਦਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ:

4. ਤਿੰਨੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਥਿਆਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ.) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ:

"ਇੱਕ 9 ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਅਰਧ-ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਤੂਸ ਮੇਰ ਈਭਾ ਅਰਜਣ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਬੈਰਲ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬਦਬੂ ਤੋਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਇਰਿੰਗ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਡੇਜਾ ਈਭਾ ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਮੇਰ ਬਚੂ ਭੀਮ ਅਤੇ ਮੇਰ ਕੇਸ਼ੂ ਚਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ, ਦੋ ਦੇਸੀ ਤਮੰਚ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰ ਈਭਾ ਅਰਜੁਨ ਪੋਰਬੰਦਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਨੇਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਨੰ. ਜੀ. ਜੇ.-ਐੱਮ.-8905 ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) (ਬੀ. ਏ.), 27 ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਅੰਬੈਸਡਰ ਨੰ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੀ. ਜੇ. ਐੱਮ.-8905 ਦਾ ਮੁੱਲ Rs.100000-ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) (ਬੀ. ਏ.), 27 ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਗਵਾਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੰਚਾ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰ ਨਿਯਮ 1962 ਅਨੁਸੂਚੀ-1 ਕਲਾਸ-1 ਅਤੇ ਕਲਾਸ-3 (ਏ) ਕਾਲਮ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪੋਰਬੰਦਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਚਨਾਮਾ ਅਤੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। "

5. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ ਕਿ 10.04.1995, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ No.II.28/1995 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

6. ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ " 20-ਏ. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਾਨਤਾ। —(1) ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (2) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ। "

ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7. ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਹੁਣ ਰੀਸ ਇੰਟੈਗਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੰਗਕੂ ਦੱਤਾ @ਰੰਜਨ ਕੁਮਾਰ ਦੱਤਾ v. ਅਸਾਮ ਰਾਜ 1, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

"18. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਕਲਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਕਲਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨਹੀਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਮਾਂਡ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੀ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, 12 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਅਨਿਰੁਧ ਸਿੰਘਜੀ ਕਰਨਸਿੰਘਜੀ ਜਡੇਜਾ ਅਤੇ ਅਨਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 2. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ " 11. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ 19-3-1995 ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਨੇ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਕਿਉਂ? ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ? ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੁਆਰਾ ਡੀ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡੀ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। "

9. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਸ਼ਰਫਖਾਨ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 3. ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾਃ

27. ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1993 (1993 ਦਾ 43) ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਟਾਡਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਆਮ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਕਰਣ ਦਾ ਅਰਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। "

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆਃ

“37. ਰਾਜ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟਾਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਖ਼ਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਫਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਖਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਿਰਫ ਚੂਕਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 20-ਏ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਠੀਕ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 465 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

10. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਸੈਨ ਗ਼ਦੀਲੀ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਗੁਜਰਾਤ 4, ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ “21. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਰੁਕਾਵਟ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ” ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆਃ

“29. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11. ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 12. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੀ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਖਰੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਤਹਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ 154. ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ। -(1) ਹਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਃ

XXX "

XXX

XXX

13. ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਵਿੱਚ 'ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ.' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 154 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਕਰੇ। ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਸਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। 14. ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਰੱਕਾ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

15. ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਕਾ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਤਲ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ (ਪੋਕਸੋ) ਐਕਟ, 2012 ਆਦਿ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਤਲ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਤਸਕਰੀ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਆਦਿ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

16. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੇਤਰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਢਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਭਾਵ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ, ਕਤਲ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਘਾਤਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 17. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਬਾਂਹ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ। 18. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਟਾਡਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ

ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate